

Νορελα

1

Η πρωτη αχτιδα απο τα ματια σου
ειγαι αυτη που εδωσες σε μεγα
σ αγαπω
Σε πρωτοσυναγητησα καποια Δευτερα στον ουρανο
Μ ειχε τραβηξει το φεγγαρι κουτα του
και μ οδηγουμε ο αυγεριγος
σε μια περιπλανηση στα μουοπατια των αστεριων
Η πουλια ειχε στολισει με τα παιδια της τα μαλλια μου
και το γερο μιας λιμνης ηταν τ αποφινο μου φορεμα
Χωρις να ξερω, εφαχνα για δρω κατι.
Ησουν καποιο μοναχικο αστερι, περιεργα λακτιπερο
Θελησα να σε παρω στηγ αγκαλια μου.
Εσκυψα, σε φιλησα και... εγινες εσυ.
Μαλλια σου τα ουραγια γεφελωματα
ματια σου οι φωτεινοι διδυμοι
κορμι σου η αγαπη μου.

2

Πριν πολλα χρονια
Γυρνωνυτας καποιο δραδι μονη στηγ ακρογιαλια παρατηρησα για πρωτη φορα το
φεγγαρι
Ηταν ολολευκο, τοσο φωτεινο, τοσο αληθινο
Εχυνε το φως του, στ απεγαντι δραχια
Σκεφτηκα πως θελα για το γιωσω μες τα χερια μου
Ετρεξα κι ακουμπησα μ ολο το σωμα σου
του πρωτο φεγγαρολουστο δραχο.
Εγινωσα για ζεσταινομαι απ το λιγοστο αυτο φως
Τε αιμα αρχισε για κυλα γρηγγορα στις φλεβες μου
Ημουν μονη, κι οιμως νομιζα πως γηιουν με σενα,
μ αυτον, με ολους.
Εσυ, εσυ που με ζεσταινες ησουν το φεγγαρι
Σ ακουμπησα φεγγαρι.
Το θυμαμαι. Σε πηρα στηγ αγκαλια μου
Σε φιλησα.
Ηταν ζεστό το φιλι σου. Και ξαφνικα εγινες αντρας
Ηταν γλυκια η αγκαλια σου.
Μεσφιγγες πανω σου, και γω ετρεμα
Τα μπρατσα σου με κρατουσαν φυλακισμενη κουτα σου.

Το κορμί σου με τραβάγει να μεινω μικρός σου.
Δεν θυμάμαι ποσο ακούμα γηρασταν μικρό.
Ισως για μια νυχτα, ισως για μια ζωή.

3

Θελησα να περιγραψώ τα ματιά σου.
Δεν μπορεσα.
Σιγουρά είναι σκουρά.
Ισως μαύρα, ισως καστανά...
Δεν ξέρω.
Παντά, σαν τα κυτταζώ
νομίζω πως αυτικρυζώ μια θαλασσά
Νοιωθώ πως ευφαίνω νησί
που πνιγομαί, τις νυχτες χωρίς φεγγαρί,
σαν μι αγγαλιαζει το νερό.
Γινομαί μικρη, τοσο πολυ
που χωραν ολοκληρη μεσα τους.
Κρυβουν εναν ατελειώτο δρόμο.
είναι φως
ακούμα και τη νυχτα, υπαρχει ο γλιος.
Σιγουρά καίνε.
Δεν απλωνω το χερι να ταχγιζώ
Φοβαμαί πως θα με καψουν.
Γελανε
και το νοιωθώ, σε μενα γελανε
κλαινε
το ξέρω, για μενα κλαινε.
Μιλανε
τ ακουω, παντα μιλανε.
Σε κυτταζώ.
Μη ζήτας κατι να πω
εγω μοναχα σε κυτταζώ.

Σμαρό

1

Ριξαν σκιες στα ματιά σου
εσθησαν τη φωτιά σου
επαψαν τη αγασσα σου
παγωσαν την παρδιά σου.
Κυττα μεσ απ τα ματιά μου

ανασαγε απο μενα
ελα κουτα να ζεσταθεις
σου διγω τη ζωη μου.
Σε θελω απως ησουνα
πηγη χαρας και γιοτης
θελω να γινεις ουρανος
παγω σου να πεταζω.